

Arrest

nr. 238 950 van 24 juli 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 februari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 233 586 van 4 maart 2020 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen.

Gezien op het verzoek tot voortzetting van de procedure, ingediend door de verzoekende partij op 13 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de PZ Minos op 12.02.2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

[...]

nationaliteit: Brazilië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

□ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

□ 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

Betrokkene bezit geen beroepskaart / geen arbeidskaart of single permit. Betrokkene werd echter wel aangetroffen op een werkterrein terwijl hij aan het werken was. Een PV inzake zwartwerk zal opgemaakt worden door het toezicht sociale wetten.

Betrokkene verklaart een verloofde en kinderen in België te hebben. Hij geeft hieromtrent echter geen verdere verduidelijking of gegevens. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid. Het is voor de betrokken autoriteiten dan ook onmogelijk dit na te gaan noch hier rekening mee te houden.

Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert.

Betrokkene bezit geen beroepskaart / geen arbeidskaart of single permit. Betrokkene werd echter wel aangetroffen op een werkterrein terwijl hij aan het werken was. Een PV inzake zwartwerk zal opgemaakt worden door het toezicht sociale wetten.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert.

Betrokkene bezit geen beroepskaart / geen arbeidskaart of single permit. Betrokkene werd echter wel aangetroffen op een werkterrein terwijl hij aan het werken was. Een PV inzake zwartwerk zal opgemaakt worden door het toezicht sociale wetten.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

[...]"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan, gestoeld op:

“- schending van de artikelen 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

- schending van de artikelen 7 en 74/13 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 iuncto artikel 22 van de Gecoördineerde Grondwet van 7 februari 1831 in samenhang gelezen met artikel 8 (recht op eerbiediging van het privé, familie- en gezinsleven) en met artikel 13 (recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd en schending van het proportionaliteitsbeginsel"

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

"Artikel 8 van het voormelde Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 4 november 1950 zoals gewijzigd onder de titel Recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven luidt:

«1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.»

Artikel 22 van de Gecoördineerde Grondwet van 7 februari 1831 luidt:

«Ieder heeft het recht op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald.

De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht.»

Artikel 74/13 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 luidt:

«Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.»

Het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd primeert ook op de Grondwet (CASS 9 november 2004, nr. P.04.0849.N, p. 17).

[...]

Er is geen risico op onderduiken omdat verzoekende met haar gezin samenwoont op een vast adres Rue ..., BE- 1070 BRUSSEL (ANDERLECHT) (zie de stukken nrs. 8 en 9). Zij hoeft daarom geen bewijs van hotel voor te leggen.

Verzoekende partij heeft een verblijfsvergunning afgeleverd door de Portugese overheden (zie stuk nr. 12) waardoor zij meende dat dit volstond op recht van verblijf en op werk. Zij stelde ingevolge de controle van de RSZ inspectie vast dat dit niet voldoende was.

Weliswaar is verzoekende partij bij heterdaad op zwartwerk betrapt zij maakt hierdoor evenwel nog geen gevaar uit voor 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, de openbare orde of de volksgezondheid.

Verwerende partij vormt met haar zwangere partner D.C.CP.G.(zie stukken nrs. 3 en 7) en hun twee minderjarige kinderen P.H. (zie stuk nr. 4) en H. (zie stuk nr. 5) een gezin in de zin van artikel 8 van het voormelde Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 4 november 1950 zoals gewijzigd (EHRM 13 juni 1979, nr. 6833/74).

Artikel 8 van het voormelde Europese verdrag verbiedt inmengingen in het gezinsleven buiten de grenzen en de voorwaarden van § 2 zoals geciteerd.

In casu is dit niet het geval: de partner van verzoekende partij is zwanger (zie stuk nr. 7) en heeft nood aan de aanwezigheid van verzoekende partij om voor de kinderen te zorgen die schoolgaan (zie stuk

nrs. 13 en 14). Het is dus eveneens in het belang van de kinderen dat zij hun vader in de onmiddellijke nabijheid hebben om voor hun te zorgen in afwezigheid van hun moeder bijvoorbeeld bij de ziekenhuisopname van de moeder bij de aanstaande bevalling.

Tijdens het politieverhoor heeft verzoekende partij geen gelegenheid gehad om zijn gezinsleven toe te lichten omdat het gehoor een schriftelijke vragenlijst van vier vragen was die niet diepgaand naar het gezinsleven van verzoekende partij peilden (zie stuk nr. 15, vertaling in vragen 2, 3, 6 en 7 tweede en derde pagina): vierde vraag: "Heeft u een partner met wie u een duurzame relatie heeft of kinderen in België? Zo ja, wie?".

Had verwerende partij verzoekende partij zorgvuldig gehoord dan had zij dezelfde documenten die bij onderhavig verzoekschrift worden gevoegd neerleggen tot staving, overtuiging en controle, het is niet verzoekende partij die verwerende partij in de onmogelijkheid laten dit na te gaan of die verwerende partij verhinderd hiermee rekening te houden zoals zij wil doen geloven dan wel kennelijk het omgekeerde waarbij verwerende partij aan verzoekende partij onvoldoende gelegenheid gaf uitleg en informatie over haar gezinsleven te geven terwijl artikel 74/13 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 haar hiertoe verplicht.

De onmiddellijke opsluiting en verwijdering van verzoekende partij is rekening houdende met het voorgaande (verblijfsrecht in Portugal, gezinsleven) een onevenredige inmenging in het gezinsleven van verzoekende partij. Verder bestaat de minder vergaande inmenging door middels de bij wet voorziene procedures de schuld en straf van verzoekende partij te bepalen waarop eventuele gevangenisstraf volgt zonder dat dit tot verwijdering moet leiden.

Om voorgaande redenen zijn de motieven foutief of onredelijk en kunnen zij de bestreden beslissing niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Om dezelfde redenen schendt de bestreden beslissing de artikelen 7 en 74/13 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 iuncto artikel 22 van de Gecoördineerde Grondwet van 7 februari 1831 in samenhang gelezen met artikel 8 en met artikel 13 van het voormelde Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 4 november 1950 zoals gewijzigd minstens is de bestreden beslissing kennelijk disproportioneel.

Schending van het proportionaliteitsbeginsel.

Schending van de ingeroepen middelen.

Om voorgaande redenen kon verwerende partij niet redelijkerwijze de bestreden beslissing komen."

2.2. Aan verzoeker wordt een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd op grond van artikel 7, eerste lid, 1° en 8° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist niet dat hij zich in de door deze bepaling bedoelde omstandigheden bevindt.

Wél betoogt hij dat de bestreden beslissing niet deugdelijk is omdat ten onrechte zou zijn vastgesteld dat hem geen termijn voor vrijwillig vertrek kon worden verleend enerzijds, en dat het bevel werd genomen met schending van zijn gezinsleven in het licht van artikel 8 van het EVRM, artikel 22 van de Grondwet en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet anderzijds.

2.2.1. Wat betreft verzoekers gezinsleven en de schending van artikel 8 van het EVRM.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt wat volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het door deze bepaling gewaarborgde recht op respect voor het gezinsleven is niet absoluut. Inzake immigratie heeft het EHRM er in beide voormelde gevallen en bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en

Hoogkamer/Nederland, § 39; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 43). De verdragsstaten hebben het recht, op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, behoudens hun verdragsverplichtingen, met inbegrip van het EVRM, de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Niettemin kunnen in bepaalde gevallen binnenkomst-, verblijfs- en verwijderingsmaatregelen aanleiding geven tot een schending van het recht op eerbiediging van het gezinsleven, zoals gewaarborgd onder artikel 8 van het EVRM.

Aangezien verzoeker geen verblijfsrecht heeft gehad in België, is een toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM niet aan de orde, maar moet eerder onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om de betrokken vreemdeling op zijn grondgebied te laten komen of verblijven zodat hij zijn privé- en/of familie- en gezinsleven aldaar kan handhaven en ontwikkelen (EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 63; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 38; EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 105). Dit geschiedt aan de hand van een 'fair balance'-toets. De omvang van de positieve verplichting is afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de betrokken individuen (EHRM 17 oktober 1986, Rees/The United Kingdom, § 37; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39; EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 106-107).

In het kader van een redelijke afweging worden een aantal elementen in rekening genomen, met name de mate waarin het gezinsleven daadwerkelijk wordt verbroken, de omvang van de banden in de verdragsluitende staat, alsook de aanwezigheid van onoverkomelijke hinderpalen die verhinderen dat het gezinsleven elders normaal en effectief wordt uitgebouwd of verdergezet. Een belangrijk element in deze billijke afweging is te weten of het gezinsleven zich ontwikkeld heeft in een tijd waarin de betrokken personen wisten dat zij niet voldeden aan de immigratieregels. Het EHRM heeft al eerder geoordeeld dat wanneer dat het geval is, enkel in bijzonder uitzonderlijke omstandigheden het terugsturen van het familielid dat niet de nationaliteit van het gastland heeft, een schending van artikel 8 van het EVRM betekent (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 108 en de daar opgesomde rechtspraak).

De Raad stelt in eerste instantie vast dat verzoeker werd gehoord. Naar aanleiding hiervan kreeg hij een vragenlijst waaruit onmiskenbaar blijkt, uit het handschrift, dat verzoeker hem zelf heeft ingevuld. In deze vragenlijst wordt onder meer, in de Portugese taal, gevraagd "*Heeft u een partner met wie u een duurzame relatie heeft of kinderen in België? Zo ja, wie?*". Verzoeker vulde in "*esposa e filhos*" (vrouw en kinderen). Namen of andere identiteitsgegevens vulde hij echter niet in, terwijl hem dat duidelijk wel werd gevraagd.

Verzoeker stelt dat hij niet de gelegenheid heeft gehad om zijn gezinsleven toe te lichten omdat het gehoor een schriftelijke vragenlijst was van vier vragen die niet diepgaand naar zijn gezinsleven peilden. De Raad ziet echter niet in hoe dit argument kan raken aan de vaststelling dat verzoeker de identiteitsgegevens van zijn echtgenote en kinderen, niettegenstaande hij niet betwist dat hem daar uitdrukkelijk naar werd gevraagd, niet heeft meegedeeld aan het bestuur. Het is niet kennelijk onredelijk ervan uit te gaan dat deze gegevens absoluut noodzakelijk zijn als uitgangspunt ter beoordeling van de vraag of het hebben van een gezinsleven in België een verwijderingsbeslissing in de weg zou kunnen staan. In de gegeven omstandigheden is verzoeker niet ernstig waar hij betoogt dat, als hij zorgvuldig was gehoord, hij de nodige documenten tot staving, overtuiging en controle had kunnen voorleggen. In tegenstelling tot wat hij meent te kunnen doen gelden, heeft hij wel degelijk zelf in de weg gestaan van een behoorlijk onderzoek naar zijn gezinsleven. Een schending van het hoorrecht in deze context blijkt in ieder geval niet.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat de verwerende partij niet deugdelijk heeft gehandeld, waar zij in de bestreden beslissing heeft geoordeeld dat "*Betrokkene verklaart een verloofde en kinderen in België te hebben. Hij geeft hieromtrent echter geen verdere verduidelijking of gegevens. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid. Het is voor de betrokken autoriteiten dan ook onmogelijk dit na te gaan noch hier rekening mee te houden.*"

Wat er ook van zij: zelfs zo uit de bij het verzoekschrift gevoegde documenten kan worden afgeleid dat verzoeker twee kinderen heeft met mevrouw C.P.G. en dat zij zwanger was ten tijde van het indienen

van het verzoekschrift, brengt hij geen gegevens bij die eraan in de weg zouden staan dat zijn partner en kinderen hem zouden vergezellen naar Portugal, alwaar hij een verblijfsrecht heeft. Het blijkt niet dat zij een verblijfsrecht hebben in België, terwijl het toch aan verzoeker toekomt om desbetreffend bewijskrachtige gegevens bij te brengen. Het argument dat de zwangerschap van mevrouw eraan in de weg zou staan dat zij hem meteen zou vergezellen en dat de zorg voor de kinderen noodzakelijkerwijze op verzoeker moet neerkomen tijdens het verblijf van mevrouw in de materniteit hetgeen zijn verwijdering in de weg zou staan, is niet langer dienstig: de bevallingsdatum was immers gepland in mei 2020, uit de stukken van het rechtsplegingsdossier is gebleken dat verzoeker op 16 maart 2020 in vrijheid werd gesteld en uit niets blijkt dat hij inmiddels gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten binnen de nieuwe toegekende termijn van zeven dagen. De gezinsleden kunnen zich dus samen naar Portugal begeven. Het louter bijvoegen van twee schoolattesten van de kinderen volstaat niet om daar anders over te denken. Verzoeker brengt immers geen enkel concreet gegeven bij over de duur van het verblijf in België, en de attesten maken enkel melding van het feit dat het oudste kind -geboren in Brazilië in 2005- voor het lopende schooljaar is ingeschreven in het beroepsvoorbereidend leerjaar van het secundair onderwijs en dat het jongste kind -geboren in Brazilië in 2013- in het eerste leerjaar les volgt. De scholing van de kinderen kan worden verdergezet in Portugal, en verzoeker brengt geen argumenten bij die daaraan in de weg zouden staan, dermate dat dit een hinderpaal zou vormen om het gezinsleven verder te zetten in het land waar verzoeker wél een verblijfsrecht heeft. Zelfs aangenomen dat de partner en kinderen verzoeker niet meteen zouden kunnen vergezellen, moet erop worden gewezen dat uit andere bij het verzoekschrift gevoegde documenten blijkt dat verzoeker een adres heeft in Lissabon en hij nog recentelijk, op 17 september 2019 een identificatiedocument ondertekende dat werd uitgegeven door de gemeentelijke diensten van Madeira terwijl mevrouw alleen op haar naam een woning huurt in Anderlecht en ook de voorgelegde gas- en elektriciteitsfactuur uitsluitend op haar naam staat. Een tijdelijke scheiding tussen verzoeker en zijn andere gezinsleden kan bezwaarlijk onredelijk worden genoemd, nu uit het voorgaande blijkt dat verzoeker minstens gedurende bepaalde periodes in Portugal verblijft en zijn partner dan alleen de zorg draagt voor de kinderen.

Een schending van artikel 8 van het EVRM is derhalve niet aannemelijk gemaakt.

2.2.2. Verzoeker toont niet aan dat de beoordeling van het door hem aangevoerde gezinsleven ruimer is in de door hem evenzeer geschonden geachte artikelen 22 van de Grondwet of 74/13 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Wat betreft het ontbreken van een termijn voor vrijwillig vertrek

In de bestreden beslissing werd, onder verwijzing naar artikel 74/14 §3, 1° van de Vreemdelingenwet, geoordeeld dat geen termijn voor vrijwillig vertrek kon worden toegestaan omdat er een risico op onderduiken bestaat. De verwerende partij heeft daarbij getoetst aan de wettelijk voorziene criteria:

Artikel 1, §1, 11° van de Vreemdelingenwet definieert het risico op onderduiken als volgt: "het feit dat er redenen bestaan om aan te nemen dat een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsprocedure, een procedure voor toekenning van internationale bescherming of een procedure tot vaststelling van of tot overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met het oog op de criteria die opgesomd worden in § 2 zal onderduiken;"

Paragraaf 2 stelt dat *"het in paragraaf 1, 11°, bedoelde risico op onderduiken [...] actueel en reëel [moet] zijn. Het wordt na een individueel onderzoek en op basis van een of meer volgende objectieve criteria vastgesteld, rekening houdend met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval :*

1° de betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend, of heeft zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen de door deze wet voorziene termijn gedaan;

[...]

3° de betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Van enige vaststelling omtrent een gevaar voor de openbare orde, zoals verzoeker meent te kunnen lezen in de bestreden beslissing, is overigens geen sprake.

In casu werd vastgesteld dat niet blijkt dat verzoeker zijn verblijf op de wettelijke manier heeft trachten te regulariseren (1°) en dat hij zich niet heeft aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn en geen bewijs levert dat hij op hotel logeert en dat hij geen beroeps-of arbeidskaart heeft, en evenmin een single permit, terwijl hij wel werd aangetroffen op een werf waar hij aan het werk was (3°)

Verzoeker verwijst naar de stukken 8 en 9 van zijn verzoekschrift, betoogt dat hij met zijn gezin samenwoont op een vast adres en dat hij daarom geen bewijs van hotel diende voor te leggen. De stukken waarop hij doelt zijn het hiervoor vermelde huurcontract en een energiefactuur, overigens enkel op naam van mevrouw. Deze documenten bewijzen niet dat hij zich bij de gemeente zou hebben aangemeld, zoals dat is bepaald bij artikel 5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt verder dat hij een Portugese verblijfsvergunning heeft en meende dat dit volstond voor zijn recht op verblijf en werk. Hij stelde pas bij de inspectie vast dat dat niet het geval was. Dit doet echter geen afbreuk aan het geheel van de omstandigheden die door de verwerende partij konden worden in acht genomen om het risico op onderduiken als reëel te beschouwen.

2.2.4. Het enig middel heeft geen ruimere draagwijdte dan hetgeen hiervoor werd beoordeeld. De vermeende schending van artikel 13 van het EVRM wordt niet toegelicht. Het middel moet dus in zijn geheel als niet gegrond worden afgewezen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS